

Aan de Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid
Postbus 90801
2509 LV Den Haag

MAC/1516
99-11

Den Haag: 10 maart 1998
Ons kenmerk: 98.01455/jjb/ipw
Bijlage(n): 1
Doorkiesnr.: 070 - 3 499 558
E-mail: brokamp@gw.ser.nl
Betreft: Invoering wettelijke grenswaarde 1,2-dichloorethaan

Mijnheer de Staatssecretaris,

In het kader van de drietraps-procedure tot vaststelling en/of herziening van (wettelijke) grenswaarden adviseert de Subcommissie MAC-waarden van de Sociaal-Economische Raad u thans om een wettelijke grenswaarde in te voeren voor 1,2-dichloorethaan.

In verband met het verkrijgen van informatie omtrent de sociaal-economische en technische haalbaarheid van voorgenomen (wettelijke) grenswaarden zijn, naast het gebruikelijke achterbanberaad via de centrale werkgevers- en werknemers-organisaties, door de subcommissie eveneens branche-organisaties in de gelegenheid gesteld informatie beschikbaar te stellen.
Voor een overzicht van de bij 1,2-dichloorethaan betrokken branche-organisaties zij verwezen naar bijlage 1.

Op grond van de ontvangen reacties van branche-organisaties, alsmede het resultaat van het achterbanoverleg via de centrale werkgevers- en werknemers-organisaties concludeert de subcommissie dat voor 1,2-dichloorethaan, met in acht neming van een overgangstermijn, een wettelijke grenswaarde kan worden ingevoerd.

Hiernavolgend worden weergegeven de ondernomen actie(s) en het oordeel van de subcommissie omtrent de haalbaarheid van de getoetste waarde.

De Commissie WGD van de Gezondheidsraad heeft ten aanzien van 1,2-dichloorethaan, een stof die op de Europese lijst van genotoxisch carcinogene stoffen is geplaatst, een schatting gemaakt van het extra kankerrisico ten gevolge van blootstelling aan deze stof.

Overeenkomstig de gebruikelijke procedure voor dit type stoffen is het concentratieniveau corresponderend met het streefrisiconiveau getoetst op haalbaarheid in de praktijk. Bij de discussie binnen de subcommissie omtrent de te adviseren wettelijke grenswaarde wordt daarnaast het resultaat van de verkregen informatie

over de (on)haalbaarheid van de streefwaarde getoetst aan het maximaal risico-niveau.

In dit verband is op basis van daartoe aangereikte informatie van de zijde van de Commissie WGD van de Gezondheidsraad¹ een waarde van 0,07 mg/m³ als 8 uren tijdgewogen gemiddelde (TGG-8u) op haalbaarheid getoetst.

Uit de ontvangen reacties blijkt het volgende.

In Nederland produceert slechts één bedrijf 1,2-dichloorethaan. Het grootste deel van de productie wordt door het bedrijf zelf verder verwerkt en een kleiner deel wordt als grondstof verkocht in zowel binnen- als buitenland.

Het producerende bedrijf voert al geruime tijd een gezondheidsbewakingsprogramma uit bij haar werknemers die aan 1,2-dichloorethaan kunnen worden blootgesteld. Dit programma omvat naast luchtbemonstering op de werkplek tevens biologische monitoring, met name in die situaties waarin duidelijk is dat sprake kan zijn van blootstelling aan 1,2-dichloorethaan.

Het betrokken bedrijf hanteert daarbij een (veel) lagere bedrijfsinterne norm dan de tot voor kort in ons land gehanteerde bestuurlijke grenswaarde, welke is ingetrokken in verband met de kankerverwekkende eigenschappen van de stof.

Het bedrijf oordeelt dat verdere verbeteringen ter beheersing van de blootstelling aan 1,2-dichloorethaan realiseerbaar zijn en dat op relatief korte termijn voor de productie een grenswaarde van 7 mg/m³ als 8 uren tijdgewogen gemiddelde haalbaar is.

Gemiddeld eens per twee jaar wordt gedurende een periode van twee tot vier weken de productie stilgelegd voor het plegen van onderhoud aan de installatie. Gedurende het stilleggen en daarna opnieuw starten van het productieproces is evenwel volgens het bedrijf een grenswaarde van 7 mg/m³ niet realiseerbaar. Door het treffen van de nodige voorzorgsmaatregelen is een norm van 20 mg/m³ haalbaar. Bovendien vindt gedurende deze periode gezondheidsbewaking van de betrokken werknemers plaats met behulp van biologische monitoring.

Van een drietal gebruikers van de stof is vernomen dat, zij het met de nodige aanpassingen, een grenswaarde van 7 mg/m³ geen problemen zal geven met uitzondering van de situaties betrekking hebbend op het onderhoud van de productie-installatie, te weten gedurende het stilleggen en opnieuw opstarten van het proces.

Tenslotte wordt door betrokken bedrijven aangegeven dat invoering en hantering in de praktijk van de getoetste streefwaarde gelet op de stand van de techniek volstrekt onhaalbaar is, ook op de langere termijn.

Voor het overige heeft de subcommissie geen commentaren respectievelijk bezwaren ontvangen ten aanzien van de voorgestelde grenswaarde en de overgangstermijn.

De subcommissie concludeert dat, met in acht neming van de gebruikelijke overgangstermijn van 6 maanden, ten aanzien van het normale productieproces invoering van een wettelijke grenswaarde voor 1,2-dichloorethaan van 7 mg/m³ het bedrijfsleven niet voor (onoverkomelijke) problemen zal plaatsen.

De subcommissie onderkent het probleem van hantering van deze waarde gedurende de periode van het stilleggen en het opnieuw starten van het productieproces.

De subcommissie is evenwel van mening dat dergelijke tijdelijke, weliswaar reguliere werkzaamheden – zij het dat ze om de twee tot vier jaar worden uitge-

¹ Gezondheidsraad, Rapport "1,2-Dichloroethane"; publikatie nr. 1997/01 WGD.

voerd - niet bepalend mogen zijn voor de hoogte van de grenswaarde. Gedurende deze periode dienen naar de mening van de subcommissie aanvullende maatregelen in de zin van gezondheidsbewaking van betrokken werknemers te worden getroffen teneinde de risico's van blootstelling te verminderen respectievelijk te beheersen. De subcommissie beveelt in dit opzicht dan ook de betrokken bedrijven aan, voorzover dat nog niet het geval mocht zijn, biologische monitoring van werknemers in te voeren.

Naar de mening van de subcommissie dient tijdens het stilleggen en opnieuw starten van het productieproces in het kader van onderhoudswerkzaamheden, de wettelijke grenswaarde van 7 mg/m^3 niet te worden gehanteerd als een strikte grens, maar als een leidraad voor een plan van aanpak van activiteiten en beheersmaatregelen om gedurende bedoelde perioden het blootstellingsniveau van werknemers zo laag mogelijk te doen zijn. Een plan van aanpak dat, gelet op de ernst van de mogelijke effecten van blootstelling, naast een gezondheidsbewakingsprogramma van werknemers tevens omvat een opsomming van te treffen maatregelen, waaronder de toepassing van persoonlijke beschermingsmiddelen.

Advies

De subcommissie adviseert dan ook voor 1,2-dichloorethaan een wettelijke grenswaarde in te voeren van 7 mg/m^3 als TGG-8uur, met in acht neming van de gebruikelijke overgangstermijn van 6 maanden om bedrijven in de gelegenheid te stellen dusdanige maatregelen te treffen opdat na die termijn kan worden voldaan aan de voorgestelde wettelijke grenswaarde. De subcommissie attendeert daarbij op de problematiek van hogere blootstellingsniveaus bij het stilleggen en opnieuw starten van het productieproces en adviseert voor die situaties uit te gaan van een plan van aanpak ter beheersing van de blootstelling.

Voor deze stof is daarmee sprake van invoering van een wettelijke grenswaarde, die ten opzichte van de onlangs ingetrokken bestuurlijke MAC-waarde een sterke verlaging van de norm inhoudt.

Hoogachtend,

C. St. Nicolaas
voorzitter

J.J. Brokamp
secretaris

Overzicht van betrokken branche-organisaties

- Metaalunie
- Nefemed, Nederlandse Federatie van producenten, importeurs en handelaren van medische producten
- Nederlandse Vereniging van Orthopedisch Schoentechnici
- Nederlandse Vereniging van Rubber- en Kunststoffabrikanten (NVR)
- Vereniging van de Nederlandse Chemische Industrie (VNCI)
- Vereniging Nederlandse Lijmindustrie (VNL)